

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 24 | 15. DECEMBER 1934 | 83. AARGANG

JOSEPH SMITH.

Af Ældste *William Ørum Pedersen.*

Hil dig, du Seer, thi din Gud dig hjemkaldte,
Bødler og Ransmænd ej haane dig mer;
endnu du virker for lidende Brødre,
Døden dig binder, elskede Seer.

Ovennævnte Vers er Koret til en af vore velkendte Melodier »Priser Profeten, som skued Jehovah«. Disse Ord er netop lige passende for denne Anledning, hvor vi ønsker at mindes, at Profeten Joseph Smith blev født den 23. December 1805.

Der kunde ikke være nogen bedre Tid paa Aaret, han kunde fødes paa, for paa denne Maade vil vi i Forbindelse med at mindes Kristi Fødsel erindre, at hans Profet blev født Dagen før, hans Fødsel fejres.

Mange af vore Missionærer har erfaret, at Folk har anerkendt vore Lærdomme, ja de har endog kaldt dem for fornuftige, men lige saa snart, de har hørt, hvorledes vi paastaar, at han har modtaget denne Kundskab, har de svært ved at gøre det store Skridt at slutte sig til Kirken. Aarsagen dertil ligger sikkert i Mangel paa moralsk Mod.

For hver Dag der gaar, som vi lærer mere og mere af Evangeliet, kommer vi til at paaskønne vort Medlemsskab af Kristi Kirke, og des mere forstaar vi, hvor taknemlige vi

egentlig burde være for den Mand, som havde Tro nok til Gud, at han gik ud og bad til Herren om Vejledning, og som derefter havde Mod nok til at fastholde sin Paastand om, at han virkelig havde haft et Syn. Hele hans Liv, alle hans Lærdomme højner ham mere og mere, jo mere bekendt vi bliver med ham.

Vi taler ofte om, at vi lever i en vanskelig Tid, hvor det virkelig er svært at være en god Sidste Dages Hellig. Dette er maaske sandt, men var Tiden for 25, 50 eller 100 Aar siden bedre? Var det da lettere at være en Sidste Dages Hellig? Vilde vi da have forblevet trofaste? Kunde vi have taalt al den Modgang og dog være trofaste? Om vi til disse og andre lignende Spørgsmaal vil give et ærligt Svar, tror jeg, at vi mere vil paaskonne den Tid, vi lever i. Vi har alle Muligheder nu for at leve Jesu Kristi sande Evangelium i Fred og Ro. Vi kan endog forkynde det for vore Medmennesker uden at blive forstyrret. Men gør vi det? Yder vi den samme Indsats for Kirken, som vore Forfædre gjorde, eller lader vi os »lulle« i Søvn med de Laurbær, som de gjorde sig fortjent til? Jeg tror det, saa derfor lad os »vaagne op og gøre noget mer end drøm om den himmelske Borg«, thi saa kan vi virkelig i vort Hjerte synge:

Hav Tak for Profeten, du sendte,
O Herre, paa denne vor Dag,
For Sandhedens Baune, du tændte,
Der aabned vort Blik for din Sag;
Hav Tak for hvert Gode, du yder
Dit Folk med saa gavmild en Haand,
Med Jubel og Fryd vi dig lyder;
O fyld os med Ydmygheds Aand.

JOSEPH SMITH — EN INSPIRERT OVERSETTER.

Av *E. Cecil Mc Gavin.* Oversatt v/ *Erling Magnesen.*

»Enten har Gud eller også djevelen skrevet denne bok« (Mormons bok) erklærte Willard Richards, den første gang han så denne moderne hellige skrift. Andre lesere har hatt de samme tanker i sitt sinn, når de har lest denne merkelige bok, mens hos nogen har den sluttning tiltvunget sig, at den sikkert nok ikke var skrevet av Gud. Et av de argumenter, som de fleste motstandere brukte, og som på samme tid

ingen av dem tilfulle undersokte, var den måte, hvorpå Mormons bok citerer ordrett fra Bibelen.

Det år, Joseph Smith blev drept, skrev Hunt sin historie om Mormonerne, og i denne sier han om dette emne: »Verket er skrevet i et miserabelt forsok på å imitere Kong Jacob den førstes stil, og likheten er den samme, med unodige gjentagelser av uttrykk fra verkets begynnelse til ende.« I 1857 spanderte Hyde's »Mormonisme« tre kapitler på dette emne. I 1885 reiste Rev. M. T. Lamb denne innvenning: »Men hvorfor må jeg spesifisere ord, enkle ord, når der er tusinder av settninger og hele kapitler, hvis tilstedeværelse i Mormons bok, i den form som de er funnet, som setter sporsmålet om bokens moderne originalitet helt ut av betragtning. Jeg refererer til alle citatene fra bibelen som, (som jeg allerede har vist dere) omfatter så store deler av boken. De er hver eneste en av dem, med neppe en unntagelse tatt ordrett fra vor moderne engelske Kong Jacobs bibelutgave, utfort for litt over 200 år siden . . . . og språget er det samme som i vor Kong Jacob utgave, presis som det var oversatt av de engelske biskopper 200 år tilbake. . . . . Og hvis jeg ikke tar feil, så siger våre mormonvenner i sine troesartikler: »Vi tror, at bibelen er Guds ord, for såvidt som den er riktig oversatt«, hentydende til at den ikke var fullstendig riktig oversatt, hvor i mot engelens vidnesbyrd, samt stenenes er, at oversettelsen er absolut fullkommen uten feil. Med andre ord, hvis Joseph Smith i flere tusind tilfelder gikk utenom platene, under hans sten, efter sine settninger, og gikk direkte til vor bibel og citerte fra den, hvilket bevis har vi da på, at han ikke gikk utenom platene, efter hver annen settning, som finnes i Mormons bok?«

»Er det ikke merkelig?« skrev Gregg i »Palmyra's profet«, utgitt i 1890, »at ved å fore dem over til engelsk, så skulde det ske, at de stemmer ord for ord, settning på settning med Kong Jacobs oversettelse? . . . . Han citerer så uopholdelig fra begynnelse av 2 kap. til enden av 14 kap. ordrett fra Esaias's bok. . . . . En sådan oversettelse har ikke været utført siden verdens begynnelse . . . . og hor og se: Disse oversettelser stemmer fullkomment overens.«

Linn, Nutting, Snowden og en rekke andre skribenter har nylig kastet opmerksomheten hen på dette problem og uttalt, at »Dette forfeilede forsok på å imitere bibelens uttrykksmåte, var en fullstendig skuffelse«. I 1903 skrev Mr. H. Chamberlain et venlig brev til Pres. Joseph F. Smith og spurte, hvad »Mormon-svaret« var på dette innviklede problem. Vi citerer delvis fra hans brev: »Jeg finner, at Kristus citerer for folket på denne side av havet, det 3 og 4 kap. av

Malakias, i folge Mormons bok, i samme tekst som den i Kong Jacobs utgave, uten å mangle ett ord. Jeg finner kapitler av Esaias citert praktisk talt på samme måte. Jeg finner, at i flere tilfeller, i sine taler med folket og til sine disiple her, bruker han det samme gjenkjennende sprog, som i Kong Jacobs utgave, uten å utelate ordene brukt av oversetterne.«

La oss analysere de angrep, disse kritikere kommer med, og bestemme verdien av deres argumenter. For 100 år siden var ikke den hoiere kritiks arbeidsfelt utforsket. Den bokstavelige stil i Kong Jacobs utgave var ansett for å være hellig, uangripelig og akkurat i enhver detail. Så sent som i 1924 avla en av legislatorene i Tennesse ed på, at han trodde bibelen var diktert av Herren i den stil, som den autoriserte utgave innebar. I 1830 vilde etthvert forsok på å forstyrre eller forbedre den aksepterte utgave av bibelen blitt motarbeidet av profetens motstandere. Et 100 år efter publikasjonen av Mormons bok selger de brittiske og de forenede bibelforeninger 86 ganger så mange kopier av den autoriserte utgave, som av den reviderte utgave. Det er sikkerlig innlysende, at profeten med vilje fastholdt bibelens populære tekst, unntagen hvor vigtige forandringer var absolutt krevende. På trods av dette faktum, så er bibelcitatene i Mormons bok ikke i den akkurate uttrykksform som i Kong Jacobs utgave. I Mormons bok er 433 vers innforlivet med teksten hos Esaias, og dog er 54 prc. av versene fra Esaias ikke i bibelens akkurate sprog. I disse vers er 48 prc. av de italiske ord forandret. Det vil huskes, at de italiske ord blev brukt av oversetterne, når de originale ikke kunne leses, eller når tilsvarende ord blev brukt, for å gjore meningen tydelig. Mr. Chamberlain påpeker det faktum, at disse tvilsomme ord er overført til Mormons bok uten en forandring. Når Joseph Smith avslog 48 prc. av disse ord, så må vi være uenige med vore kritikere og gjore dem opmerksom på det faktum, at Mormons bok har gjort en langt storre forbedring i den autoriserte utgaves tekst, enn revisorene gjorde med bibelen i 1885. Mormons bok citerer bjergprediken i sin fulle lengde, den mest populære prediken i verdens kristne literatur. Hvis Joseph Smith med vilje imiterte bibelens stil, så vilde han ganske sikkert ha innfort denne beromte prediken uten forandring. Og dog krever faktum, at man drar en annen slutning. Frelseren gjentok 45 vers av Matheus 5 kap. til Nephiterne. 30 av disse er forskjellig fra bibelteksten. Når 67 prc. av versene er forandret, og i de fleste tilfeller er slående forandringer gjort, hvorledes kan man da konstantlig argumentere med, at denne moderne hellige skrift er et plagiat

av bibelen fra »begynnelse til ende«? På samme måte er 34 vers gjentatt fra sjette kap. hos Matheus, av hvilke 44 prc. av dem er forskjellig, mens 37 prc. av det 7 kap. er forandret på en slående måte. I den reviderte utgave, som var en fullstendig annen tekst enn teksten i Kong Jacobs's utgaven, er akkurat 50 prc. av versene i Matheus 5 kap. forandret, skjønt forandringene er trivielle i sammenligning med forbedringene gjort i Mormons bok. Forskjellen er næsten bare av gramatikalsk natur, f. eks.: Håne er forandret til bebreide, en til den, hvilken til hvem, til til ved, tvenne til to, toller til hedning o. s. v. Dog angår de fleste forandringer i Mormons bok tekstens mening. La oss sammenligne ett par vers i bibelen med de tilsvarende optegnelser i Mormons bok.

Bibelen — Matheus 5 kap. 3 vers: Salige er de fattige i ånden; thi himmelens rike er deres.

6. Salige er de, som hungrer og torster efter rettferdighet; thi de skal mettes.

18. Ti sannelig siger jeg eder: For himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste toddel forgå av loven, for det er sket altsammen.

29. Om ditt høire øie frister dig, da riv det ut og kast det fra dig! ti det er bedre for dig, at ett av dine lemmer går tapt, enn at hele ditt legeme blir kastet i helvede.

30. Og dersom din høire hånd frister dig, da hugg den av og kast den fra dig! ti det er bedre for dig, at et av dine lemmer går tapt, enn at hele ditt legeme kommer i helvede.

Mormons bok — 3 Nephi 12 kap. 3 vers: Ja, salige er de fattige i ånden, som kommer til mig, thi himmerikes rike er deres.

6. . . . ., ti de skulle fyldes med den helligånd.

18. Ti, sandelig siger jeg eder, ikke det minste bokstav eller toddel er forgått av loven, men i mig er det altsammen fullkommet.

29. Se, jeg gir eder den befaling, at I ikke tilstede nogen av disse ting at innkomme i eders hjerter.

30. Ti det er bedre, at I fornekter eder disse ting, hvorved I optar eders kors, enn at I skulle bli kastet i helvede. — —

På denne måte er det, Mormons bok kopierer bibelen fra »begynnelse til ende«. Joseph Smith stusset ikke på, å stryke fra Herrens bønn, det almindelige menneskes største ansøkning: »Giv oss idag vort daglige brød«. Denne settning, den motiverende innskytelse som inspirerer bønn, er borte i Mormons bok. — Joseph Smith har sikkerlig hatt en god grunn til å utelate en så populær uttale som denne, og den eneste grunn, jeg våger å foreslå, er den, at han har hatt adgang

til en tekst forskjellig fra den, som blev brukt av de lærde i 1611 (konferer »Skandinaviens Stjerne« Nr. 5 1933, Side 102, Linje 37) (Oversetteren). III Nephi 12: 22 finnes en rettelse, som inneholder uangripelig bevis på, at guldplaterne var påskrevet med en meget eldre tekst, enn den brukt i bibelens 1611 oversettelse. Det siste i teksten er som følger: ». . . at hver den som er vred på sin bror, uten grunn, skal være skyldig for dommen«. Mormons bok utelater ordene »uten grunn«.

Er det ikke merkelig, at den reviderte bibelutgave og enhver anden moderne oversettelse følger Joseph Smith's eksempel og unntar disse ord? Dette uttrykk finnes ikke i de eldste opbevarte manuskrifter. Det er innlysende, at en eller annen skribent har ønsket å modifisere og tøie denne erklæring ved å skrive disse to ord i sitt manuskriftkopi av Matheus. Fra hans forfalskede manuskrift er andre kopier blitt laget, og således var denne tilføielse mangfoldiggjort og fortsatt. Ikke ett eneste ældgammelt dokument inneholder disse ord. Mormons bok har forandret citatene i den autoriserte bibelutgave meget mer, enn revisorene har forandret uttalen i den reviderte utgave, på trods av det faktum, at skribentene i 1885 hadde adgang til hundreder av bibelske manuskripter, som ikke var opdaget i 1611.

For disse siste oversettere utgav den reviderte bibel, forandret de den understøttende tekst i den autoriserte utgave på 5.788 steder. I det nye testamentet alene, adskiller den reviderte utgave sig fra den autoriserte i 36.191 tilfeller. Men på tross av disse forskjelligheter har Joseph Smith virkelig forandret teksten fra 1611 (hvis et sådant uttrykk kan tillates) mer enn oversetterne i 1885. Gjennem det 19 årh. utkom gjennemsnitlig en ny bibeloversettelse pr. syvende år. Siden 1900 har det være gjennemsnitlig en ny utgave hvert år. Med unntagelse av de aller siste års ultramoderne taleoversettelser har Mormons bok foretatt flere rettelser i bibelteksten, enn nogen annen hellig skriftutgave, som nogensinde er kommet ut av trykkeriet. Skriftens ordform har lenge været ansett for å være hellig. Ethvert forsøk på å forandre dens populære opbygning har været sett på som en vanhelligelse. Tre ganger er menneskene advaret i de hellige ord mot å legge noget til eller ta noget fra det guddommelige budskap. Siden det første bibelske manuskrift var skrevet, har folket på det sterkeste motsatt sig nogen senere forandring. Hver eneste påfølgende utgave av den hellige skrift møtte en bølge av motstand. Dette er sant om den autoriserte utgave selv, som kjempet i årevis for dens popularitet endelig opnåddes. Og allikevel var den ny-testamentlige ut-

gave av 1611 simpelthen et avtrykk av Tyndale's ny-testament av 1525. Dr. Goodspeed forsikrer oss, at »Det er ikke formeget å si, at William Tyndale skrev ni tiendedele av Kong Jacobs nytestament«. Andre lærde påstår efter grundige undersokelser, at for å være noiaktig så er det 92 prc. På trods herav, så Tyndale's ny-testamente, da det fremkom, mer bitter opposisjon enn nogen annen utgave har gjort. De lærde påstod, at det kopierte ordrett fra tidligere utgaver, spesielt Luther. Det var sagt om ham, at »Tyndale på den annen side var en barsk, satirisk polemiker, og hans bibelkommentarer var på en måte forvridd på grunn av hans fordommer«. Noget sådant kan ikke siges om Joseph Smith; han var ikke nogen rapsende oversetter, som forvridde skriftene i et forsok på å stille op et teologisk system. Ennskjont han hadde den beste anledning til en slik prestelig intrige, så kjempet han like fra forste Nephi til Moroni mot en slik handling. Mormons bok forsvarer sikkerlig nok ikke polygami, den er tyst hvad angår emnet om stedfortredende arbeide for de dode og annet, som karakteriserer mormonismen. Moroni hadde dog gjentatt Malakias's profeti angående Elias's komme. Denne oplysning var fremsagt i helt forskjellige ord fra dem i bibelen, og dog citerer Mormons bok 24 vers fra Malakias med bare tre mindre forandringer. Joseph Smith fulgte noiaktig stilen i den autoriserte utgave, av samme grunn som Kong Jacob's oversettere fulgte Tyndale's tekst, imidlertid er 92 prc. av den populære 1611 utgave ikke reprodusert i bibelcitatene i Mormons bok. Woodbridge Riley skrev en bok på nesten 500 sider, spandert på den antagelse, at Joseph Smith var en neurotisk person og ofte angrepet med voldsomme annfald av nedfallsyke. De kritikere, som fant fremragende ting i Mormons bok, gav Sidney Rigdon's penn kreditten for dette, og dog kjente ikke Rigdon til Joseph Smith, for efter Mormons boks publikasjon.

I de nephitiske optegnelser forekommer ikke sådanne provinsielle uttrykk som skriftkloke, fariseere og saduseere. Ordet penning er supleret med senine. Andre Nephitiske mynter er: Limnah, ezran, amnor, senum, chiblon, chiblum, shum o. s. v. Deres vegt og målesystem omfatter en tilsvarende rekke originale navn. Hvor lett vilde det ikke ha været å bruke bibelske uttrykk istedet for disse fremmede navn, dog, aldrig engang gjorde gullplatenes oversetter sig skyldig i ett slikt »fall«.

Den konklusjon tvinger sig inn på den upartiske leser, at når Joseph Smith oversatte Mormons bok, så »bygget han bedre, enn han viste«. (Deseret News.)

DEN DANSKE MISSION.

PATRIARK PAA BESØG I DANMARK.

Patriark Simon Peter Eggertsen fra Provo, Utah, U. S. A., ankom her til Danmark den 21. November 1934 med sin Hustru paa Besøg. Broder Eggertsen har i en Aarrække været Stavspræsident i U. S. A., indtil han blev kaldet til Patriark. Baade Broder og Søster Eggertsen kan tale Dansk, saa den første Søndag, de var i København, blev Tiden overladt til dem. Det er os en Glæde at have en Patriark i vor Midte og haaber, at de maa nyde den Tid, som de vil tilbringe her i Danmark.

ANKOMST OG BESKIKKELSER.

Ældste Arnold Verne Bergesen, Lewistone, Utah, og Ezra Orville Carr, Salt Lake City, Utah, ankom til København den 30. November og er kaldet til at virke som Missionærer i København.

Begge disse Brødre bringer Hilsener i Særdeleshed fra Præsident Larsen til Søskende i den Danske Mission, som tilligemed de øvrige forhenhærende Missionærer havde fortalt dem, at de ikke vilde finde et bedre Folk paa Jordens Overflade.

Vi byder disse Brødre hjertelig velkommen til Danmark og haaber, at de i Sandhed maa komme til samme Resultat som deres Forgængere, og beder Herren velsigne dem, at de maa være i Stand til at gøre noget for hans Værks Forfremmelse

FORFLYTTELSE.

Ældste Otto L. Jørgensen og Robert A. Nelson er blevet forflyttet fra Københavns Distrikt til Aarhus Distrikt, hvor de vil genoptage Arbejdet i Silkeborg og Herning Gren med Bopæl i Silkeborg.

Det er os en Glæde atter at kunne aabne disse Grene og haaber, at Søskende der vil gøre alt for at hjælpe Broder Jørgensen og Nelson i deres Arbejde.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident.

MINDEDAGE.

75 Aar.

Den 6. December fyldte en af Randers' bedst kendte Medlemmer, Søster Mette Marie Andersen, 75 Aar.

Søster Andersen har i mange Aar tilhørt Kirken og har altid baaret et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Trods sin høje Alder er hun rask og rørig og har altid været

aktiv i Kirkens Arbejde. Hun har været Præsidentinde for Primaryklassen, Lærerinde i Søndagsskolen. For nærværende er hun 2den Raadgiver i Søndagsskolen. Man vil altid kunne finde Søster Andersen nærværende ved Møderne og aktiv i Diskussionerne.

Det er os en Glæde at have en Søster som hende iblandt os og haaber, at vi endnu maa have den Glæde at have hende iblandt os i mange Aar. *M. P.*

65 Aar.

Søster Anna Kristine Jacobsen, København, kunde den 14. December fejre sin 65-aarige Fødselsdag, idet hun fødtes den 14. December 1869.

Søster Jacobsen blev indlemmet i Kirken ved Daab den 24. Februar 1930 af Distriktspræsident Carl M. Nielsen.

Maa Herren velsigne Søster Jacobsen, at hun maa opleve endnu mange Aar og være til Glæde for mange.

W. Ø. P.

AALBORG GRENS ÆLDSTE MEDLEM ER DØD.

Søster Thomine Nielsen døde i sit Hjem, Helgolandsgade 19, Torsdag d. 22. November 1934. Søster Nielsen var 85 Aar gammel ,og Begravelsen foregik fra Aalborg Grens Mødesal Søndag d. 25. November.

Det var en meget smuk Højtidelighed, mange af hendes Familie og Venner var tilstede, og der var ogsaa et Væld af Blomster og Kranse. Distriktspræsident Owen M. Christensen holdt Begravelsestalen.

Søster Nielsen blev født i Løkken 1849. Hun blev Medlem i Kirken 1899 og har altid haft et overbevisende Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed, og hun døde som et trofast Medlem af Kirken.

Hun har opdraget femten af sine egne Børn, hvoraf seks er levende. Søster Nielsen har været Enke i 32 Aar.

E. S.

DEN NORSKE MISJON.

NORSKE MISJONS-NYHETER.

Eldste Hans William Johnson's ankomst til Norge på den 30te november var oss en stor glede. Vi byder ham velkommen og ber Herrens velsignelser å følge ham, hvorsomhelst han vil arbeide. Vi trenger disse nye misjonærer og håper, at Zions folk kan sende oss flere.

Milton H. Knudsen.

PRIMARY.

Søster Fredriksen skriver, at Primarys fremgang i Fredrikstad er bemerkelsesverdig. Det var tungt og hårdt i begynnelsen, men nu har vi over 40 barn, som besøker møtene hvert uke. Av disse de fleste er gutter og piker, som ikke tilhører kirken. Tyve av barna har begynt på søndagsskolen og to av disse gav de $2^1/_2$ minutters tale siste søndag.

NYTT FORSTANDERSKAP I STAVANGER.

Efter flere års flittig arbeide har de følgende brødre og søstre vært hederlig avløst fra forstanderskapet med takk og ære for virksomheten: Forstander Martin Halvorsen, 1ste rådgiver Edvin Kloogh, 2den rådgiver Hjalmar Dagsland, grensskriver Julie Nygård.

Det nyt forstanderskap blev innsatt av distriktspresident Oluf Karlsen den 11te november og består av følgende: Forstander Gustav Wersland, 1ste rådgiver Edvin Kloogh, 2den rådgiver Ragnvald Berg.

Siden vi fikk vårt nye hjem, har vi fra 50 til 60 fremmede, som besoker hvert søndags aften møte. Det er tenkt å danne en misjonsforening snart til å hjelpe misjonærerne i deres arbeide.

I Arendals gren har de begynt offentlige moter, og over 20 fremmede møter frem hvert sondag. Der er mange, som intresserer sig for evangeliet dernede.

Trondheims gren er blitt nødsaget til å leie et større lokale nede i byen, ti vårt eget lokale er for lille til de mange, som kommer på møterne. 15 nye medlemmer er blitt døpt i den senere tid i grenen, og der er mange, som er intresseret i evangeliet.

Misjonærerne i Ålesund har det travelt med besok av venner, som er intresseret i mormonismen, at de har næsten ikke tid til å skrifte. De håper å døpe nogen av disse nye omvente snart.

Misjonærerne i Larvik har hatt anledning til å holde et foredrag i middelskolen 23de november om ungdommens uddannelse i U. S. A. Deres møter hvert søndag er godt besokt av fremmede.

Haugesund, Narvik, Drammen, Bergen og Oslo gir oss nyhet om riktig god fremgang. Oslos G. U. F. skal holde et grønn og gull ball i januar måned.

Milton H. Knudsen,
Misjonspresident.

SØNDAGSSKOLEN

Lektier for begge Børneklasser.

16. December.

DEN SANDE KIRKE ORGANISERES.

Lektiens Inddeling:

1. *Et Løfte opfyldes.* Petrus, Jakob og Johannes viste sig for Joseph og instruerede ham til at organisere den sande Kirke.
2. *Jesu Kristi Kirke organiseres.* I et almindeligt Hjem. Alle enige om at have Joseph til deres Leder. Efter dette Møde blev mange døbt.
3. *Kirken vokser trods Forfølgerne.* Mange andre Mennesker annammer Sandheden. En Del Mennesker er uvenlige. Gør ugudelige Handlinger. Den himmelske Fader velsigner sine trofaste Børn.

Illustrerende Beretning:

Enhver Sidste Dages Helligs Dreng har indeni sig et Maal, han gerne vil naa. Det er at leve saa godt og studere saa meget, at han af sin Biskop vil blive kaldet til at udføre en Mission en Del af sit Liv. Der, hvorsomhelst det end maatte være, skal han gaa fra Dør til Dør og prædike og undervise Menneskene om vor himmelske Faders Budskab til alle de, som vil lytte til hans Røst.

Wallace var lig hvilkensomhelst anden Mormondreng. Han ønskede ogsaa at tjene sin himmelske Fader paa den rette Maade. Hver Gang Biskoppen eller Grensforstanderen bad ham dele Nadveren ud eller alministrere til de syge, undervise en Klasse eller paa nogen anden Maade bad ham gøre et eller andet Stykke Arbejde i Grenen, var han altid villig til at gøre det. Han vidste, at alle disse Ting skulde hjælpe ham til at blive en god Mormonmissionær, hvor han end vilde blive sendt hen.

En Dag kom Grensforstanderen hen til Wallaces Forældre. Han spurgte dem, om de var villige til at sende deres Søn paa Mission. Selvfølgelig vilde de gerne have, at Wallace skulde gaa paa Mission, og de var glade over, at han var fundet værdig til at udføre et saa stort Stykke Arbejde. Straks derefter blev han sendt ud, og han rejste til Syd-Amerika for at forkynde den himmelske Faders vidunderlige Sandheder for hans lamanitiske Børn.

Ærlig Stræben efter at forberede sig selv for Herrens Værk belønnes.

30. December.

Tal om de Ting, som vi har udført i det forsvundne Aar, og hvilke Planer vi har for det kommende.

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Alma L. Petersen.	William Ørum Pedersen.

HILSEN TIL „STJERNEN"S LÆSERE.

Dette er min første Jul som Eders Missionspræsident, og lige siden jeg ankom hertil, Søndag Morgen den 29. Juli 1934, har jeg haft den mest vidunderlige Tid. Det har været en Glæde for mig atter at mødes med mine gode Venner fra min tidligere Mission. Ligeledes har det været mig og min Familie en stor Glæde at faa Lejlighed til at gøre de Helliges Bekendtskab her i den Danske Mission og at deltage i den gode Aand, som I besidder, og jeg har bemærket, hvor godt I tjener Herren.

Det har rørt vore Hjerter at se den Loyalitet, som vore Medarbejdere yder os for Sandhedens Sag her i denne Mission.

Maa I alle blive bevæget af Mesterens Aand i denne Jule tid, saaledes at I alle vil være glade og tilfredse.

Tillad os at henlede eders Opmærksomhed paa nogle udmærkede Tanker, som findes i et Par engelske Vers:

Tænk ikke paa de Gaver, du venter at modtage,
naar den herlige Juletid nærmer sig;
for mange er sultne og andre er ej glade,
medens Rige og Lykkelige gaar deres Vej.

Gør alt, hvad du kan for disse Forladte,
giv dem en Gave, let deres Smerte,
lykkes det — smiler de — da vil du skatte
den gode Kristi Aand, som du har i dit Hjerte.

Maa vi lig Engelen og den himmelske Hærskare prise Gud og synge »Ære være Gud i det Højeste, og Fred paa Jord og i Menneskene Velbehag«.

Vi ønsker Søskende og Venner i Danmark og Norge en rigtig glædelig Jul og et godt og lykkeligt 1935.

Eders hengivne

Præsident og Søster Alma L. Petersen og Familie.

JULEHILSEN.

Iblandt de mange begivenheter i menneskeslektens historie er der nogen meget fremtredende, som ennskjont dengang, de fandt sted, var gitt lite akt på, men som tiden går, vokser de sig storre og større i menneskenes sinn.

Juletiden minner det siste dages Israel om to store begivenheter, og den største av disse er frelseren Jesu Kristi fødsel. Den annen er Joseph Smiths fødsel.

Eftersom alle velunderrettede mennesker vet, at frelseren ikke var født på denne årstid, forener allikevel de Siste Dagers Hellige sig med den øvrige kristne verden i å feire denne store begivenhet.

Vi bærer vort vidnesbyrd, at Jesus, som var født av jomfru Maria, er Guds enbårne Sønn. Budskapet var gitt til den hellige mor, for engelen Gabriel åpenbarte sig for henne, da han hilset henne med disse ord: »Vær hilset du benådede, Herren er med dig, du velsignede iblandt kvinner.«

»Og se, du skal undfange og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus. Han skal være stor og kalles den Høiestes sønn.«

»Den Helligånd skal komme over dig, og den Hoiestes kraft skal overskygge dig, derfor skal også det hellige, som fødes, kalles Guds sønn.«

Da sa Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinne; mig ske efter dit ord.«

Denne er den mest fremstående begivenhet, der noensinne er hendt på jorden. Jesus er Kristus ,den sanne og levende Guds sønn.

Mormonismen forkynner Ham som sådan og bærer et troverdig vidnesbyrd om Hans guddommelighet. Vi vet, at Han er Guds sønn. Vi bevidner, at Han døde for menneskene, og at gjennem Ham alene kan menneskene komme til faderhuset.

Profeten Joseph Smith var født av fattige foreldre, men storhet var han begavet med. Intet englekor forkyndte hans fødsel, og ingen bragte ham kostelige gaver, endskjondt han kom fra en nobel familie av Joseph av Egyptens stamme, men storheten var beseglet på ham ved guddommelig utvelgelse.

Hans Gud-gitte budskap har gledet hundreder av tusenders hjerter, ja, millioners, og vi takker ham derfor. Det var gjennem ham Guds sannhet blev gjenoprettet, så at vi derigjennem til fulle kan mottage av frelsen tilveiebragt gjennem den ydmyke Nasaræer.

Josephs misjon ville ikke ha været av noen som helst be-

tydning, om ikke frelseren forut hadde utfort sit store frelsningsværk.

De siste dagers profets arbeide som en gjenopretter gjor det mulig for menneskenes barn å motta av forsoningen i fuldt mål.

Jeg foler taknemmelig for min Mesters liv og opofrelse. Jeg onsker å være en sann efterfolger av Ham alle mine dage.

Å eksistere foruten å leve ville vårt lodd ha vært, om ikke frelseren hadde åpnet veien for oss. Jeg takker min himmelske far for Hans fødsel, for Hans misjon, for Hans kjærlighet, for Hans dod og Hans opstannelse.

Jeg setter stor pris på denne anledning i å sende mine beste hilsener og onsker til soskende i Norge og Danmark om en glædelig jul. Mit storste onske er å bli verdig av eders tiltro, så jeg kan være en ydmyg korsets og det gjengivne evangeliums tjener.

Gledelig Jul til Eder alle. *Milton H. Knudsen,*
Misjonspresident.

JESUS KRISTUS UFORANDERLIG.

Af Ældste *Carlos E. Andersen*, København.

»*Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja til evig Tid.*« (Hebr. 13: 8).

Dette vidunderlige Skriftsted bliver meget ofte brugt af vore religiose Venner overalt i Verden, vi kan hore dette Skriftsted citeret af Prædikanterne i Folkekirken Sondag efter Sondag. Efter min Mening er det smukt og overordentlig talende, og det lover os store Velsignelser.

Nu, hvad lover det os?

Skriften fortæller os, at Gud er almægtig, alvidende, kærlig, barmhjertig og naadig, eller med eet Ord fuldkommen efter det menneskelige Begreb, altsaa har Gud disse fuldkomne Egenskaber fra Tidernes Begyndelse. Herren har mangfoldige Gange vist, hvormeget han elsker sine Born paa Jorden, ligeledes har Herren ogsaa mange Gange aabenbaret sig for sine Born.

Paulus skriver i Brevet til Galaterne 1. Kap. 11.—12. Vers, at det Evangelium, han prædiker, ikke er givet ham af Mennesker, men er aabenbaret af Jesus Kristus. Dette og alle andre Steder i Bibelen, henforende til Aabenbaring, bliver godkendt af vore kristne Venner, men naar det kommer til dette, at Kristus i vor Tid aabenbarer sig til Jorden, da tager man afgjort Afstand derfra, man kan ikke her tænke sig, at

Kristus skulde være den samme, som han var i fordums Dage, da han aabnbarede sig for sine Tjenere Profeterne.

Man kunde spørge: Hvad er Aabenbaring?

Sv.: Guds Meddelelsesmiddel til sine Børn paa Jorden.

Menneskene behøvede Vejledning og Raad og Formaning i fordums Dage, og derfor aabenbarede Gud sig til Jorden igennem sine Tjenere Profeterne. Nu, man kunde spørge: Er Menneskene i Dag saa store og mægtige, at de ikke behover Hjælp og Vejledning fra oven? Nej, Menneskene danser om Guldkalven i Dag paa samme Maade, som Israels Børn gjorde det, og alle andre, der har levet paa Jorden. Og Menneskene vil vedblive at danse om Guldkalven, indtil Herrens den store og forfærdelige Dag kommer.

Den 9. Trosartikkel i Jesu Kristi Kirke lyder saaledes:

»Vi tror alt, hvad Gud har aabenbaret, og alt, hvad han nu aabenbarer, og vi tror, at han endnu vil aabenbare mange store og vigtige Ting henhørende til Guds Rige.«

Paa samme Maade som Herren aabenbarede sig til Moses Ansigt til Ansigt og fortalte ham sin Vilje med sine Børn paa Jorden, og paa samme Maade som han aabenbarede sig til sine Tjenere ned igennem Tiderne, saaledes har han ogsaa aabenbaret sig i disse de sidste Dage til en ung Mand ved Navn Joseph Smith. Herren havde en Mission til denne unge Mand, han skulde være en Leder og en Fører for denne Tidernes Fyldes Husholdning. Læs Amos 3: 7.—8. Vers: »Thi den Herre, Herre gør ikke noget, uden at han har aabenbaret sin Hemmelighed for sine Tjenere Profeterne.«

Heri ser vi, at Herren er den samme, som han hele Tiden har været. Den største Aabenbaring, den Herre Jesus Kristus nogensinde har givet til Menneskene, er til Profeten Joseph Smith d. 16. April 1832, kendt som det 76. Kapitel i Lærdommens og Pagtens Bog. Almindelig kendt som Synet (the Vision).

En anden af vore Trosartikler fortæller os, at vor Kirke tror paa den samme Organisation, som fandtes i den oprindelige Kirke, oprettet af Guds enbaarne Søn i forrige Dage, da han vandrede her paa Jorden med sine Apostle. Han, Jsus Kristus, organiserede sin Kirke med Apostle, Profeter, Evangelister, Hyrder, Lærere o. s. v. Læs Paulus' Brev til Effeserne 4: 11.

Disse Embedsmænd blev indsat ved Haandspaalæggelse paa samme Maade, som Herren gav Moses Befaling til at ordinere Aron og lægge Hænderne paa ham. Vi lærer i Skriften, at ingen maa tage sig selv den Ære at prædike og forrette Evangeliet uden at være kaldet af Gud, som Aron var. Efeserne 4: 11.

Disse Ting er sande. Gud er den samme, han forandrer sig ikke, han vil altid blive den samme kærlige, naadige og barmhjertige Fader, der kun ønsker at frelse sine Børn, han forandrer ikke Betingelserne for Frelse.

Lad os alle, der er gaaet igennem Daabens hellige Vande, den Daab, som Guds Søn godkendte ved selv at gaa gennem denne Daab, lad os alle være Missionærer og prædike til vore Medmennesker, at Gud Faderen og Sønnen Jesus Kristus og den Helligaand er de samme i Dag, som de var i Gaar, og vil være de samme til evig Tid. Derfor er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret paa samme Maade, som Frelseren organiserede sin Kirke.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN, Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN, Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S.